

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 5 września 1966 r.

Nr 35

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

210	— z dnia 23 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia funkcjonariuszy administracji celnej	323
211	— z dnia 23 sierpnia 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników terenowych urzędów jakości i miar oraz urzędów probierczych	327
212	— z dnia 23 sierpnia 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników urzędów morskich	330
213	— z dnia 26 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia sędziów, asesorów i aplikantów sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych	335
214	— z dnia 26 sierpnia 1966 r. w sprawie uposażenia administracyjnych pracowników sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych	337
215	— z dnia 26 sierpnia 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa państwowych komisji arbitrażowych	342
216	— z dnia 26 sierpnia 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk służbowych, kwalifikacji i uposażenia pracowników administracyjnych w okręgowych komisjach arbitrażowych	344

210

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1966 r.

w sprawie uposażenia funkcjonariuszy administracji celnej.

Na podstawie art. 5, art. 8 ust. 2 i art. 10 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do funkcjonariuszy zatrudnionych:

- 1) w Głównym Urzędzie Ceł,
- 2) w urzędach celnych.

§ 2. 1. Ustala się następujące tabele stanowiące załączniki do rozporządzenia:

- 1) tabelę stanowisk, kwalifikacji, uposażeń zasadniczych i dodatków specjalnych funkcjonariuszy Głównego Urzędu Ceł, stanowiącą załącznik nr 1,
- 2) tabelę stawek dodatków specjalnych funkcjonariuszy Głównego Urzędu Ceł, stanowiącą załącznik nr 2,
- 3) tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażeń zasadniczych funkcjonariuszy urzędów celnych oraz wspólne tabele stanowisk i uposażeń funkcjonariuszy oraz funkcjonariuszy obsługi Głównego Urzędu Ceł i urzędów celnych, stanowiące załącznik nr 3.

2. Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac może uzupełnić tabele wymienione w ust. 1 pkt 1 i 3 dodatkowymi stanowiskami i określić dla tych stanowisk kwalifikacje, wysokość uposażeń zasadniczych i dodatków specjalnych w ramach stawek określonych w tych tabelach.

§ 3. Uposażenie zasadnicze i kwotę dodatku specjalnego dla Prezesa Głównego Urzędu Ceł ustala na wniosek Ministra Handlu Zagranicznego Prezes Rady Ministrów.

§ 4. Funkcjonariuszom Głównego Urzędu Ceł zajmującym stanowiska określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia pod liczbą porządkową 1 do 3 przysługuje dodatek

specjalny co najmniej w najniższej stawce przewidzianej dla danego stanowiska. Funkcjonariuszom zajmującym stanowiska określone w tym załączniku pod liczbą porządkową 4 do 7 może być przyznany dodatek specjalny. Pozostałym funkcjonariuszom dodatek specjalny nie przysługuje.

§ 5. Funkcjonariusze administracji celnej otrzymują dodatki za znajomość języków obcych według przepisów obowiązujących w stosunku do pracowników Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

§ 6. 1. Za nieprzerwany okres zatrudnienia w administracji celnej funkcjonariuszom tej administracji przysługuje roczny dodatek za wysługę lat w wysokości: po 3 latach pracy — 5%, a po 6 latach pracy — 10% dwunastokrotnego miesięcznego uposażenia zasadniczego należnego funkcjonariuszowi za miesiąc ustalony dla wypłaty dodatku.

2. W roku kalendarzowym, w którym funkcjonariusz nabywa prawo do 5% lub 10% dodatku za wysługę lat, dodatek taki wynosi kwotę wynikającą z przemnożenia odpowiednio kwoty 5% lub 10% miesięcznego uposażenia zasadniczego należnego funkcjonariuszowi za miesiąc ustalony dla wypłaty dodatku przez ilość pełnych miesięcy kalendarzowych, jakie upłynęły od dnia nabycia prawa do takiego dodatku do końca roku kalendarzowego.

3. Jeżeli przed dniem ustalonym dla wypłaty dodatku za wysługę lat stosunek pracy uległ rozwiązaniu na wniosek funkcjonariusza lub z jego winy, traci on prawo do dodatku.

4. Dodatek za wysługę lat wypłaca się raz w roku równocześnie z wypłatą uposażenia zasadniczego za miesiąc grudnia.

§ 7. Dodatki specjalny i za wysługę lat są wolne od podatku od wynagrodzeń.

§ 8. 1. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia mogą być do pracy w administracji celnej przyjmowani wyłącznie funkcjonariusze posiadający kwalifikacje przewidziane w tabelach.

2. W wyjątkowo uzasadnionym wypadku, za zgodą Prezesa Głównego Urzędu Cel, można przyjąć do pracy na dane stanowisko funkcjonariusza nie posiadającego kwalifikacji wymaganych w tabeli, jeśli wyróżnia się on zdolnościami i osiągnięciami w dotychczasowej pracy.

§ 9. Przy przyjęciu do pracy przyznaje się funkcjonariuszowi najniższe uposażenie zasadnicze przewidziane w tabeli dla danego stanowiska. Ze względu na wyjątkowe kwalifikacje, rodzaj wykonywanej pracy i stopień związanej z nią odpowiedzialności może być funkcjonariuszowi przyjmowanemu przyznane uposażenie wyższe, jednakże w granicach stawek uposażenia przewidzianych dla danego stanowiska.

§ 10. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska co dwa lata w jednym z ustalonych terminów awansów (w dniu 1 stycznia lub w dniu 22 lipca z ważnością od dnia 1 sierpnia).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub przyznania uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownikowi, który podwyższy kwalifikacje uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, przysługuje prawo do awansu niezależnie od obowiązujących terminów awansowych.

4. Pracownikowi przyjętemu na okres próbny może być po upływie tego okresu przyznane wyższe uposażenie, z tym że dalsze awansowanie w obrębie danego stanowiska może następować tylko na zasadach określonych w ust. 1.

5. Podwyżka uposażenia z tytułu awansu nie może być wyższa niż 300 zł.

6. Przepis ust. 5 stosuje się również przy zaszeregowaniu pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 11. Zaliczenia urzędów celnych do poszczególnych klas wskazanych w tabeli stanowiącej załącznik nr 3 do rozporządzenia dokonuje Minister Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 12. 1. Tworzy się fundusz nagród w wysokości 4% planowanego osobowego funduszu płac z przeznaczeniem na nagrody indywidualne dla wyróżniających się funkcjonariuszy administracji celnej.

2. Utrzymuje się w dotychczasowej wysokości kwotowej fundusz nagród przeznaczony na specjalne nagrody za zwalczanie przestępczości celnej i dewizowej.

3. Specjalne nagrody za zwalczanie przestępczości celnej i dewizowej wypłaca się według zasad zawartych w regulaminie ustalonym przez Ministra Handlu Zagranicznego po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 13. W sprawach nie unormowanych niniejszym rozporządzeniem stosuje się odpowiednio:

- 1) do funkcjonariuszy Głównego Urzędu Cel przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. Nr 29, poz. 185),
- 2) do funkcjonariuszy urzędów celnych przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydów rad narodowych (Dz. U. Nr 30, poz. 180).

§ 14. Funkcjonariuszom administracji celnej nie przysługują:

1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),

2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 15. 1. Przejściowy dodatek mieszkaniowy wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), w kwocie ustalonej przez wynajmującego w wyciągu z karty lokatorskiej, ulega z dniem 1 września 1966 r. trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% podwyżki wynagrodzenia netto uzyskanej w wyniku zastosowania rozporządzenia, nie wyższą jednak od dodatku mieszkaniowego.

2. Przez podwyżkę wynagrodzenia netto należy rozumieć różnicę wynikającą z odjęcia:

- 1) wynagrodzenia podstawowego netto za miesiąc lipiec 1966 r. wraz z dodatkiem za wysługę lat przysługującym na ten miesiąc od
- 2) wynagrodzenia podstawowego netto za miesiąc sierpień 1966 r. wraz z dodatkiem specjalnym oraz dodatkiem za wysługę lat przysługującym na ten miesiąc.

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1 wypłaca się do dnia 30 czerwca 1967 r.

4. Począwszy od dnia 1 lipca 1967 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku za każde półrocze, począwszy od II półrocza 1967 r., przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza z średniomiesięcznym zarobkiem netto z okresu bazowego, tj. od dnia 1 września 1964 r. do dnia 31 sierpnia 1965 r., powiększonym o kwotę podwyżki wynagrodzenia netto w dniu 1 sierpnia 1966 r.

6. Wzrost zarobku w stosunku do powiększonego zgodnie z ust. 5 zarobku bazowego powoduje obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1967 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskiwanego w późniejszych okresach. W tym celu — niezależnie od obliczeń półrocznych — dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

8. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) oraz przepisy uchwały nr 228 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1966 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów (Monitor Polski Nr 40, poz. 202).

§ 16. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie uposażenia pracowników administracji celnej (Dz. U. z 1958 r. Nr 59, poz. 294 i z 1963 r. Nr 47, poz. 264).

§ 17. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Handlu Zagranicznego, Mini-

strowi Finansów oraz Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1966 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

Załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. (poz. 210)

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI, UPOSAŻEŃ ZASADNICZYCH I DODATKÓW SPECJALNYCH FUNKCJONARIUSZY GŁÓWNEGO URZĘDU CEŁ

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze od — do w zł	Stawki dodatku specjalnego
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej		
1	2	3	4	5	6
1	Wiceprezes	wyższe	8	4.200—5.000	6—1
2	Naczelnik wydziału	wyższe	6	3.000—4.200	12—4
		średnie	10		
3	Kierownik referatu	wyższe	5	2.800—4.000	13—5
		średnie	9		
4	Starszy inspektor, starszy radca	wyższe	4	2.400—3.600	14—8
		średnie	8		
5	Inspektor, radca	wyższe	2	1.800—2.400	14—12
		średnie	6		
6	Starszy referent	wyższe	1	1.400—1.900	14—13
		średnie	3		
7	Kierownik kancelarii	średnie	2	1.400—1.900	14

Funkcjonariuszy zatrudnionych na stanowiskach określonych pod liczbą porządkową 1—6 obowiązuje ponadto posiadanie znajomości przynajmniej jednego języka obcego w stopniu niezbędnym dla danego działu pracy w administracji celnej.

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. (poz. 210)

TABELA STAWEK DODATKÓW SPECJALNYCH

Stawka	Złotych
1	2.100
2	1.700
3	1.550
4	1.400
5	1.250
6	1.100
7	950
8	800
9	700
10	600
11	500
12	400
13	300
14	200

Załącznik nr 3 do rozporządzenia
Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia
1966 r. (poz. 210)

TABELA STANOWISK, KWALIFIKACJI I UPOSAŻEN ZASADNICZYCH FUNKCJONARIUSZY
URZĘDÓW CELNYCH

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze od — do w zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1.	Naczelnik urzędu celnego I klasy	wyższe średnie	5 8	3.400—5.000
2.	Naczelnik urzędu celnego II klasy	wyższe średnie	4 8	2.900—4.200
3.	Zastępca naczelnika urzędu celnego I klasy	wyższe średnie	4 8	2.900—4.200
4.	Zastępca naczelnika urzędu celnego II klasy	wyższe średnie	4 8	2.600—3.900
5.	Starszy inspektor urzędu celnego I klasy	wyższe średnie	4 8	2.600—3.900
6.	Dyspozytor urzędu celnego	wyższe średnie	4 8	2.300—3.500
7.	Inspektor urzędu celnego	wyższe średnie	3 6	2.000—3.000
8.	Kierownik działu, kierownik oddziału	wyższe średnie	4 8	2.300—3.500
9.	Kierownik zmiany, kierownik referatu, kierownik posterunku celnego	średnie	3	2.000—3.200
10.	Starszy kontroler celny	średnie	2	1.800—3.000
11.	Kontroler celny	średnie	2	1.600—2.400
12.	Młodszy kontroler celny	średnie	1	1.000—1.700
13.	Starszy referent	średnie	2	1.000—2.000
14.	Kierownik kancelarii	średnie	2	1.000—1.700
15.	Starszy rewident celny	podstawowe	1	1.000—1.700
16.	Rewident celny	podstawowe	—	950—1.500

Funkcjonariuszy zatrudnionych na stanowiskach określonych pod liczbą porządkową 1—12 obowiązuje ponadto posiadanie znajomości przynajmniej jednego języka obcego w stopniu niezbędnym dla danego działu pracy w administracji celnej.

WSPÓLNA TABELA STANOWISK I UPOSAŻEN FUNKCJONARIUSZY GŁÓWNEGO URZĘDU CEŁ
I URZĘDÓW CELNYCH

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie miesięczne w stawkach od — do w zł
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej	
1	2	3	4	5
1.	Referent	średnie	2	1.000—1.700
2.	Starszy rewident celny — kierowca Starszy rewident celny — motorzysta	podstawowe	1	1.300—2.300
3.	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 220 uderzeń na minutę — stwierdzona egzaminem	—	1.050—1.550
4.	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 180 uderzeń na minutę — stwierdzona egzaminem	—	1.050—1.350
5.	Praktykant	wyższe	—	1.400—1.500
		średnie	—	950—1.250

WSPÓLNA TABELA STANOWISK I UPOSAŻENI FUNKCJONARIUSZY OBSŁUGI GŁÓWNEGO URZĘDU CEL
I URZĘDÓW CELNYCH

Lp.	Stanowisko	Uposażenie miesięcz- ne w stawkach od — do w zł
1	2	3
1.	Rzemieślnik wykwalifikowany, palacz centralnego ogrzewania	1.000—1.700
2.	Robotnik gospodarczy	900—1.200
3.	Starszy woźny, portier	950—1.050
4.	Woźny	850— 950
5.	Sprzątaczką, gońiec, dozorca	850

211

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 1966 r.

**w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników terenowych urzędów jakości i miar
oraz urzędów probierczych.**

Na podstawie art. 5 i 10 oraz art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39), po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników zatrudnionych w okręgowych i obwodowych urzędach jakości i miar oraz w urzędach probierczych.

2. Zasady wynagradzania kierowców i innych pracowników samochodowych zatrudnionych w okręgowych i obwodowych urzędach jakości i miar oraz w urzędach probierczych regulują odrębne przepisy.

§ 2. Ustala się tabelę stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników terenowych urzędów jakości i miar oraz urzędów probierczych, zwaną dalej „tabelą”, stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac może uzupełnić tabelę nowymi stanowiskami.

§ 4. 1. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia do pracy w terenowych urzędach jakości i miar oraz w urzędach probierczych mogą być przyjmowani wyłącznie pracownicy posiadający kwalifikacje przewidziane w tabeli.

2. Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar może w uzasadnionych wypadkach skrócić dla nowo przyjętego pracownika o szczególnie wysokich kwalifikacjach ustalony w tabeli okres praktyki zawodowej, nie więcej jednak niż o $\frac{1}{4}$ tego okresu.

§ 5. 1. Przy przyjęciu do pracy przyznaje się pracownikowi najniższą stawkę uposażenia przewidzianą w tabeli dla tego stanowiska.

2. Ze względu na wyjątkowe kwalifikacje, rodzaj wykonywanej pracy i stopień związanej z nią odpowiedzialności Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar może przyznać nowo przyjmowanemu pracownikowi uposażenie wyższe od określonego w ust. 1, nie przekraczające jednak 80% najwyższej stawki uposażenia przewidzianego dla danego stanowiska.

§ 6. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska co dwa lata w jednym z ustalonych terminów awansów (w dniu 1 stycznia lub w dniu 22 lipca z ważnością od dnia 1 sierpnia).

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków powołania pracownika na wyższe stanowisko lub przyznania uposażenia po okresie próbnym.

3. Pracownikowi, który podwyższy kwalifikacje uzyskując wykształcenie średnie lub wyższe, przysługuje prawo do awansu niezależnie od obowiązujących terminów awansowych.

4. Pracownikowi przyjętemu na okres próbny może być po upływie tego okresu przyznane wyższe uposażenie, z tym że dalsze awansowanie w obrębie danego stanowiska może następować tylko na zasadach określonych w ust. 1.

5. Podwyżka uposażenia z tytułu awansu nie może być wyższa niż 300 zł.

6. Przepis ust. 5 stosuje się również przy zaszeregowaniu pracowników zatrudnionych w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 7. 1. Tworzy się fundusz nagród dla pracowników terenowych urzędów jakości i miar oraz urzędów probierczych w wysokości 4% osobowego funduszu plac z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników wyróżniających się w pracy zawodowej.

2. Fundusz nagród, przeznaczony na nagrody dodatkowe dla pracowników technicznych za osiągnięcia w zakresie oddziaływania na poprawę jakości wyrobów i wyniki przeprowadzonych kontroli jakości oraz za osiągnięcia w ujawnieniu przestępstw i nadużyć w zakresie przepisów o miarach i narzędziach pomiarowych i przepisów prawa probierczego — utworzony na podstawie dotychczasowych przepisów — utrzymuje się w dotychczasowej wysokości, tj. 1,5%.

3. Nagrody przyznaje po zasięgnięciu opinii rady zakładowej Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych: